

APERITIEF

Publicație oficială a TIFF | #10 | 14-15 English pages |
Duminică | 9 august | 2020 www.tiff.ro

BANCA TRANSILVANIA®

DAU. Natasha

Parte dintr-un imens proiect care a ajuns să se întindă pe nu mai puțin de 15 ani și să devină unul dintre cele mai ambițioase proiecte cinematografice din istorie. Regizorul rus Ilya Khrzhanovsky a construit un platou de 4000 de metri pătrați și l-a populat cu oameni dispuși să-și lase în urmă viețile și să se transpună în realitatea Rusiei sovietice.

»Pagina 7

And the Winners are...

Lista completă a câștigătorilor TIFF 2020

»Paginile 2-3

Acasă

De vorbă cu regizorul Radu Ciorniciuc despre magia unui loc și empatia pentru personaje.

»Pagina 5

Dublu interviu

Oana Giurgiu și Cristi Hordilă despre provocările organizării acestei ediții.

»Pagina 6

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 22 iulie pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, **TIFF 2020**. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DIN PIAȚA UNIRII, începând de luni, 27 iulie 2020:

PROGRAMUL CASIERIILOR FIIND URMĂTORUL:

Luni, 27 iulie – joi, 30 iulie: 10:00 – 20:00;

Vineri, 31 iulie – duminică, 9 august: 09:00 – 00:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online, pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2. Va exista un singur punct de vânzare a biletelor, în Piața Unirii, ce va fi deschis pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus.

Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

- **Bilet de intrare single** (valabil pentru o singură proiecție, pentru o singură persoană) pentru toate categoriile de spectatori: 20 lei
- **Bilet de intrare combo** (valabil la o singură proiecție, pentru două persoane) pentru toate categoriile de spectatori: 35 lei
- **BILETE PENTRU EVENIMENTELE SPECIALE:**
- **Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF:** 15 lei
- **Bilet pentru Gala de deschidere:** 30 lei* (Piața Unirii Open Air, 31.07)
- **Bilet pentru Ceremonia de închidere:** 50 lei* (Piața Unirii Open Air, 08.08)
- **Bilet pentru Concert Surorile Osoianu și proiecție specială „Lemn”:** 50 lei* (Vlaha, Arkhai Sculpture Park, 07.08)
- **Bilet pentru Concert Vița de Vie și filmul-manifest al lui Ștefan Mandachi „30 de ani și 15 minut”:** 50 lei* (Vlaha, Arkhai Sculpture Park, 08.08)

POLITICA DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanarea biletului, fie printat, fie în format electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă.

Pentru proiecțiile cu accesul liber, este necesară procurarea unui bilet cu valoare zero, în limita locurilor disponibile.

În cazul proiecțiilor care apar **sold-out**, vă recomandăm totuși verificarea disponibilității unor extra-bilete **cu două ore înainte de proiecție**, atunci când eventualele locuri rămase neocupate vor fi repuse în vânzare.

ATENȚIE!

Pentru siguranța dumneavoastră, la intrare se va efectua un triaj observațional și nu va fi permis accesul persoanelor care prezintă simptome de infecție respiratorie (tuse, strănut, rinoree). **La intrarea în perimetrul proiecției, se va verifica temperatura fiecărui spectator.** Persoanele care refuză verificarea temperaturii sau a căror temperatură depășește 37,3 grade Celsius nu vor avea acces în perimetrul evenimentului. **Este obligatorie folosirea măștii pe tot parcursul evenimentului!**

Respectarea distanțării de minimum 1,5 metri între persoane este obligatorie de la intrarea în incinta unde se va desfășura proiecția și până la părăsirea locului unde se desfășoară evenimentul. **Nu aveți voie să schimbați amplasamentul scaunelor!**

Vă recomandăm să aveți la voi mască, dezinfectant de mâini, respectiv pelerină și pătură, în caz de condiții meteorologice mai puțin prielnice.

Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, respectiv tiff.eventbook.ro pentru informații referitoare la reprogramarea proiecțiilor. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiecției. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

APERITIFF

Redactor-șef:

Adrian M. Popa

Redactori:

Anca Grădinaru
Cristi Mărculescu
Craița Nanu
Ion Indolean
Laurențiu Paraschiv
Diana Smeu
Ema Onorfei

Ilinca Danciu
Emanuela Susanu
Robert Kocsis
Dana Coțovanu
Graphic design:
Carmen Gociu
Maria Rus
Vasilie Pipaș
Tipărit la:
Tipografia Garamond

And the Winners Are...

Monica Felea și Ștefan Bradea (Bad Unicorn)

Pavel Odynin

Maria Ploae

Radu Ciorniciu, Monica Lăzurean-Gorgan

TROFEUL TRANSILVANIA / TRANSILVANIA TROPHY

în valoare de 10.000 de euro – **BABYTEETH: PRIMA IUBIRE**, regia **SHANNON MURPHY**, Australia
in amount of 10.000 euro – **BABYTEETH**, directed by **SHANNON MURPHY**, Australia

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ REGIE / BEST DIRECTING AWARD

în valoare de 3.500 de euro – **TIM MIELANTS**, pentru filmul **PATRICK**, Belgia, Olanda și ex-aequo **ZHENG LU XINYUAN**, pentru filmul **NORUL DIN CAMERA EI**, China
in amount of 3.500 euro – **TIM MIELANTS**, for **PATRICK**, Belgium, Netherlands and ex-aequo **ZHENG LU XINYUAN**, for **THE CLOUD IN HER ROOM**, China

PREMIUL SPECIAL AL JURIIULUI / SPECIAL JURY AWARD

în valoare de 1.500 de euro, oferit de HBO – **SORA**, regia **SVETLA TSOTSORKOVA**, Bulgaria, Qatar
in amount of 1.500 euro, offered by HBO – **SISTER**, directed by **SVETLA TSOTSORKOVA**, Bulgaria, Qatar

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ INTERPRETARE / BEST PERFORMANCE AWARD

în valoare de 1.000 de euro, oferit de Conceptual Lab – **EVGENIYA GROMOVA** pentru rolul din **FIDELITATE**, Rusia
in amount of 1.000 euro, offered by Conceptual Lab – **EVGENIYA GROMOVA**, for **FIDELITY**, Russia

PREMIUL FIPRESCI / FIPRESCI PRIZE

oferit de juriul Federației Internaționale a Criticilor de Film unui film din secțiunea Zilele Filmului Românesc – **TOTUL NU VA FI BINE**, regia Adrian Pîrvu, Helena Maksyom; România, Ucraina
offered by The International Federation of Film Critics for a film in the Romanian Days section – **EVERYTHING WILL NOT BE FINE**, by Adrian Pîrvu, Helena Maksyom; Romania, Ukraine

PREMIUL PUBLICULUI / THE AUDIENCE AWARD

oferit de MasterCard – **BABYTEETH: PRIMA IUBIRE**, regia **SHANNON MURPHY**, Australia
offered by MasterCard – **BABYTEETH**, directed by **SHANNON MURPHY**, Australia

PREMIUL PUBLICULUI PENTRU CEL MAI POPULAR FILM DIN SECȚIUNEA ZILELE FILMULUI ROMÂNESC / THE AUDIENCE AWARD FOR THE MOST POPULAR FILM IN THE ROMANIAN DAYS SECTION

în valoare de 1500 de euro, oferit de Dacin Sara – **ȘI ATUNCI... CE E LIBERTATEA?**, regia Andrei Zincă
in amount of 1.500 euro, offered by Dacin Sara – **SO, WHAT'S FREEDOM?**, by Andrei Zincă

PREMIUL DE EXCELENȚĂ / EXCELLENCE AWARD

oferit de Mercedes-Benz – **ACTRIȚEI MARIA PLOAE** offered by Mercedes-Benz – **ACTRESS MARIA PLOAE**

PREMIUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC PENTRU SECȚIUNEA LUNGMETRAJ / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST FEATURE FILM

în valoare de 10.000 de euro (constând în role de film și servicii de post-producție), oferit de Cinelabs România – **ACASĂ**, regia **RADU CIORNICIUC**
in amount of 10.000 euro (in post-production services) offered by Cinelabs Romania – **ACASĂ, MY HOME**, by **RADU CIORNICIUC**

PREMIUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC PENTRU DEBUT / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST DEBUT

în valoare de 1.000 de euro, oferit de Banca Transilvania – **URMA**, regia **DORIAN BOGUȚĂ**
in amount of 1.000 euro, offered by Banca Transilvania – **LEGACY**, by **DORIAN BOGUȚĂ**

Sarrah Tsorakidis

MENȚIUNE SPECIALĂ ÎN CADRUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC / SPECIAL MENTION OF THE JURY IN THE ROMANIAN DAYS SECTION
IVANA CEA GROAZNICĂ, regia **IVANA MLADENVIĆ**
IVANA THE TERRIBLE, by **IVANA MLADENVIĆ**

PREMIUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC PENTRU SECȚIUNEA SCURTMETRAJ / ROMANIAN DAYS AWARD FOR BEST SHORT FILM

în valoare de 1.500 de euro, oferit de UCIN, și servicii constând în echipament, cameră electrică și grip, în valoare de 5.000 de euro, oferite de CutareFilm – **KAİMÓS**, regia **SARRA TSORAKIDIS**
 in amount of 1.500 euro, offered by UCIN and camera & electric & grip equipment services, offered by CutareFilm, in amount of 5.000 euro – **KAİMÓS**, by **SARRA TSORAKIDIS**

MENȚIUNI SPECIALE ALE JURIULUI ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC PENTRU SECȚIUNEA SCURTMETRAJ / SPECIAL MENTION OF THE ROMANIAN DAYS SHORT FILM JURY
BILET DE IERTARE, regia **ALINA ȘERBAN**, și
MOARTEA SI CAVALERUL, regia **RADU GACIU**
LETTER OF FORGIVENESS, by **ALINA ȘERBAN** and
DEATH AND THE KNIGHT, by **RADU GACIU**

TRANSILVANIA PITCH STOP / TRANSILVANIA PITCH STOP AWARDS

EURIMAGES CO-PRODUCTION DEVELOPMENT AWARD / EURIMAGES CO-PRODUCTION DEVELOPMENT AWARD

în valoare de 20.000 de euro – **KRETSUL**, regizat de **ALEXANDRA LIKHACHEVA**, produs de **ANNA SHALASHINA – WISH MEDIA (RUSIA)**
 in amount of 20.000 euro – **KRETSUL**, directed by **ALEXANDRA LIKHACHEVA**, produced by **ANNA SHALASHINA – WISH MEDIA (RUSSIA)**

SERVICII DE POST-PRODUCȚIE OFERITE DE CHAINSAW EUROPE / POST-PRODUCTION SERVICES OFFERED BY CHAINSAW EUROPE

în valoare de 25.000 de euro – **PANOPTICON**, regizat de **GEORGE SIKHARULIDZE**, produs de **VLADIMER KATCHARAVA – 20 Steps Productions (Georgia)**
 in amount of 25.000 euro – **PANOPTICON**, directed by **GEORGE SIKHARULIDZE**, produced by **VLADIMER KATCHARAVA – 20 Steps Productions (Georgia)**

PREMIUL TRANSILVANIA PITCH STOP / TRANSILVANIA PITCH STOP AWARD

oferit cu sprijinul Dacin Sara, în valoare de 3.500 de euro – **BLUE BANKS**, regizat de **ANDREEA CRISTINA BORȚUN**, produs de **GABRIELA SUCIU-PĂDUREȚU (ATELIER DE FILM)**
 offered with the support of Dacin Sara, in amount of 3.500 euro – **BLUE BANKS**, directed by **ANDREEA CRISTINA BORȚUN**, produced by **GABRIELA SUCIU-PĂDUREȚU (ATELIER DE FILM)**

TRANSILVANIA PITCH STOP WORKSHOP / TRANSILVANIA PITCH STOP WORKSHOP

TRANSILVANIA PITCH STOP COCO AWARD
 oferit de Connecting Cottbus Co-Production Market – **SEP & ANA**, regizor **PAUL CIORAN**, producător **CLAUDIU MITCU – WE ARE BASCA (ROMÂNIA)**
 offered by Connecting Cottbus Co-Production Market – **SEP & ANA**, director **PAUL CIORAN**, producer **CLAUDIU MITCU – WE ARE BASCA (ROMANIA)**

COMPETIȚIA LOCALĂ

PREMIUL COMPETIȚIEI LOCALE / LOCAL COMPETITION AWARD

în valoare de 1.500 de euro, oferit de Banca Transilvania – **CEEĂ CE NU AM OBSERVAT**, regia **FARKAS BOGLÁRKA ANGÉLA**
 in amount of 1.500 euro, offered by Banca Transilvania and a special prize offered by Leonidas – **CEEĂ CE NU AM OBSERVAT**, by **FARKAS BOGLÁRKA ANGÉLA**

MENȚIUNE SPECIALĂ ÎN CADRUL COMPETIȚIEI LOCALE / SPECIAL MENTION IN THE LOCAL COMPETITION

în valoare de 300 de euro, oferit de Fabrica de Pensule – **ÎNTRE LUMI**, regia **MARIA CINAR-JIGA**
 in amount of 300 euro, offered by Fabrica de Pensule – **ÎNTRE LUMI**, by **MARIA CINAR-JIGA**

ALTE PREMII / OTHER AWARDS

PREMIUL JURIULUI TINERILOR FRANCOFONI / THE YOUNG FRANCOPHONE JURY PRIZE

oferit de TV5 Monde, Institutul Francez, RFI România – **ADORAȚIE**, regia **FABRICE DU WELZ** (Belgia)
 offered by TV5 Monde, Institut Français, RFI Romania – **ADORATION**, by **FABRICE DU WELZ** (Belgium)

BURSA ALEX. LEO ȘERBAN / ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP

în valoare de 2500 de euro, oferită în parteneriat cu Conceptual Lab – **ALEXANDRA TĂNĂȘESCU**, pentru proiectul **CULTURA LA DUBĂ**
 in amount of 2.500 euro, offered in partnership with Conceptual Lab – **ALEXANDRA TĂNĂȘESCU** for **CULTURA LA DUBĂ**

MENȚIUNE SPECIALĂ ÎN CADRUL BURSEI ALEX. LEO ȘERBAN / ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP SPECIAL MENTION

în valoare de 500 de euro – criticul de film **VICTOR MOROZOV**, pentru volumul **PESTE GRANIȚĂ. CINEMA-UL ROMÂNESC ÎN CONTEXT TRANȘNAȚIONAL**
 in amount of 500 euro – the film critic **VICTOR MOROZOV** for **CROSS-BORDER. ROMANIAN CINEMA IN A TRANSNATIONAL CONTEXT**

MENȚIUNE SPECIALĂ ÎN CADRUL BURSEI ALEX. LEO ȘERBAN / ALEX. LEO ȘERBAN SCHOLARSHIP SPECIAL MENTION

în valoare de 1000 de euro, acordată în parteneriat cu Conceptual Lab unui tânăr actor român care s-a remarcat într-un scurtmetraj sau un lungmetraj a cărui premieră a avut loc în 2019 – **CRISTI POPA** pentru rolul din **MONȘTRI**.
 in amount of 1000 euro, offered in partnership with Conceptual Lab to a young Romanian actor in a short or feature film that premiered in 2019 – **CRISTI POPA** for **MONSTERS**.

Dorian Boguță

Andrei Rus

Tudor Gaciu

Amalia Enache

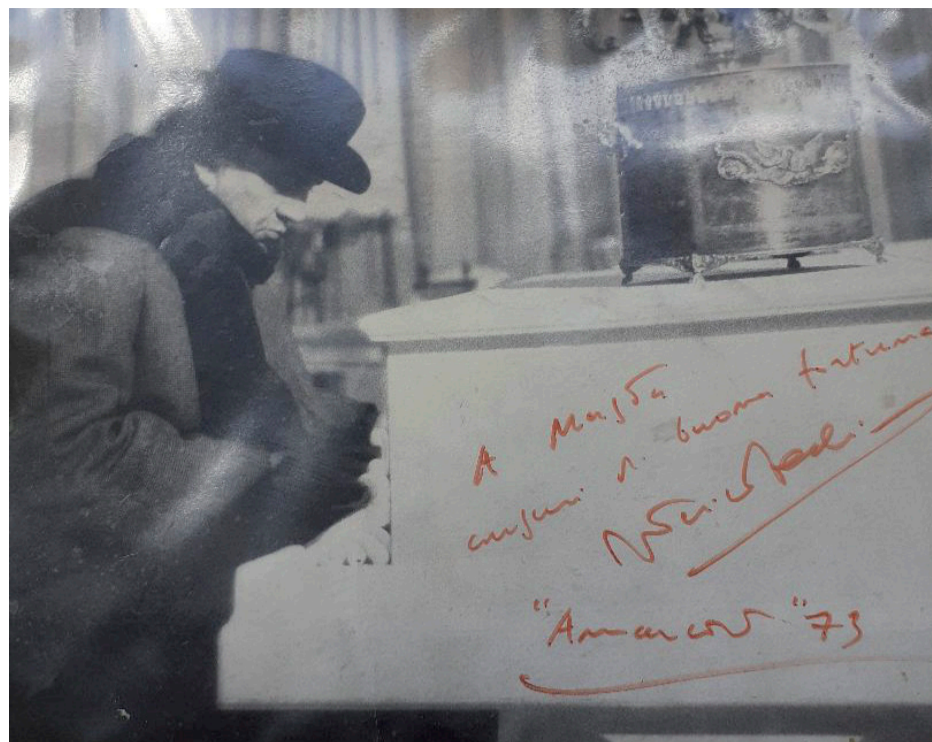

Foto: Nicu Cherciu, Vlad Cupșa, Marius Mariș

Fellini și iarna mulțumirii sale în *Amarcord*

Am fost de multe ori pe platouri de filmare, mai ales în tinerețe, dar o singură dată mi-am notat în carnet numărul cadrului la care mi-am luat rămas bun de la lumea ce se înfiripa acolo, sub ochii mei: era cadrul 1082 al filmului *Amarcord*, tras într-o după-amiază dintr-un îndepărtat sfârșit de primăvară 1973, la Cinecittà, raiul pe pământ al lui Fellini. Un noroc cum nu se întâlnește nici măcar o dată în viață mi-a oferit privilegiul de a sta o săptămână pe platourile unde se filma *Amarcord*. De dimineață până seara, chiar și câteva nopți. Așa m-a sfătuit amabilul domn D'Angeli de la Unitalia: „Nimeni nu vă poate pune o vorbă bună pentru a ajunge în preajma lui Fellini. Am aici o listă de așteptare cu vreo 25 de ziaristi de peste tot. Secretul este rezistența, tenacitatea, încăpățânarea dvs. Eu vă pot da un permis de intrare la Cinecittà, filmează în exterior. Vă așezați pe margine, printre ceilalți, figuranți sau unii care așteaptă ca și dvs. Îl veți întâlni și pe regizorul polonez Roman Zaluski. Stați cât puteți, nu trebuie să vă descurajați dacă trec două-trei zile fără

să vă bage nimeni în seamă. Fiți sigură, însă, că Fellini v-a observat, imposibil să-i scape o figură nouă. Va veni să vă întrebe cine sunteți, pentru că este foarte curios”. Ceea ce s-a și întâmplat. „Ați venit cu soțul dumneavoastră? - m-a întrebat cu tot frescul de pe lume. Nu sunteți soția regizorului polonez Zaluski”? „Nu - încerc eu cu timiditate să mă prezint - sunt o ziaristă din...”. „Știu, mi-am amintit, sunteți ziarista olandeză”... „Nu, sunt o ziaristă din România, mă cheamă Magda Mi...” ultimele silabe ale numelui mai degrabă le-am bălbăit. Așa a fost prima întâlnire față în față. A doua zi jocul a continuat, pentru că aveam să mă conving că a fost un joc tipic fellinian. „Bună dimineața. Să nu-mi spuneți că nu sunteți soția lui Zaluski...”. „Nu, sunt ziarista din România...” „Și totuși, semănați și cu ziarista olandeză...”. Finalul îi aparține tot lui Fellini, bineînțeles. Ne-a invitat, pe Roman Zaluski, pe Franco Marino, actor, pe mine (olandeza dispăruse), câțiva asistenți, într-o pauză de prânz, la restaurantul de la Cinecittà. Imediat avea să fie filmată minunata scenă a păunului instalat pe marginea unei

fântâni și care își rotește splendida coadă sub o ninsoare mirifică. „E bello, no”? avea să ne întrebe cel căruia i se mai spunea și *Il poeta*. Bineînțeles, păunul era unul împăiat, coada era acționată prin telecomandă iar zăpada cădea din mașini ce împrăștia fulgi de Bittersale. În cel mai pur stil fellinian, cineastul s-a prefăcut că îi este frig - doar ninge, nu? - și-a pus un

fular și s-a mirat că eu nu tremuram în rochia mea subțire de vară. Ca să nu par de tot în afara jocului, nu am găsit ceva mai nimerit să spun decât că eu vin dintr-o țară rece, sunt obișnuită cu frigul. Cred că aștepta ceva mai inspirat, dar cine poate face față, pe loc, jocurilor felliniene?

Magda Mihăilescu

GALA DE ÎNCHIDERE, PIAȚA UNIRII

Șterge istoricul / *Delete History*

Comedie despre dezastrele pe care niște oameni și le pot cauza în viață dintr-o utilizare greșită a *app*-urilor și mai ales încercările de-a opri „internetii”. A făcut furori la Berlinală și s-ar putea să vă regăsiți destul de mult în pielea personajelor.

Bertrand (Blanche Gardin), Marie (Blanche Gardin) și Christine (Corinne Masiero) sunt trei francezi trecuți de-a doua tinerețe. Nu-s nici frumoși nici bogați nici celebri. Sunt prinși în probleme financiare și oboșiți de toate cele. Pe jumătate expirați, pe jumătate ratați, dar 100% simpatici, precum toate personajele pe care le scriu Benoît Delépine și Gustave Kervern de la *Aaltra* încoace. Fiind vorba de formidabilul duo regizoral da, trebuie să fie și niște supra-realism implicat. Și chiar este, deși subiectul este comedie amară și benefică și de un discurs despre absurdul oribil al interacțiunii cu tehnologiile ele moderne. Un film despre clasa muncitoare (cu momente de omagiu ironic către Gilets Jaunes) care nu mai muncește, nu mai are bani și nu mai înțelege. Care clasă munci-

toare nu merge în paradis pentru că este captivă într-o distopie cât se poate de reală, amuzantă, contemporană și absurdă.

Dușmanii francezului de rând? Sex-tape-ul, tele-marketing-ul și ratingurile de pe aplicații de tip uber. În fine, poate aceste lucruri nu ar fi chiar nocive dacă nu ar intra în scenă și problemele fiecăruia dintre protagoniști: alcoolul, inadecvarea socială, îndrăgosteala de o angajată de call-center. Și dependența de seriale, bullying-ul, Michel Houellebecq (care face un cameo de primat și amical), inteligența artificială, cărțile de credit pe roșu și un divorț.

Delépine & Kervern organizează haosul din viețile și capetele protagoniștilor în *sketch*-uri aeriene care lovesc personajele de situații concrete și cer rapeluri către Jacques Tati și Lukas Moodysson, Roy Andersson și Quentin Dupieux. *Șterge Istoricul* (2020, r. Benoît Delépine, Gustave Kervern) va fi proiectat în această seară în Piața Unirii de la ora 21.30, în cadrul Galei de Închidere, dar și la USAMV de la aceeași oră.

Cristi Mărculescu

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

Odată ca niciodată

Noul lungmetraj al regizorului Tudor Cristian Jurgiu marchează o schimbare de direcție în filmografia sa, complet diferită de realismul din *Căinele japonez* (2013). Jurgiu propune o întoarcere la basm, la poveștile cu prinți și prințese, cu rădăcini în folclorul românesc. Sub acest magic acoperământ, și poate mai trăiesc și azi este și un studiu intimist al relației dintre Clara (Nicoleta Hâncu) și Vlad (Bogdan Nechifor), singurele două personaje pe care le întâlnim pe tot parcursul filmului.

Clara și Vlad sunt diametral opuși. Ea este energică, vorbește în proverbe și zicători, iar el molatic, stă mai mult în pat atunci când nu inventează jocuri, care o scot din sărite pe Clara. O poveste de dragoste de felul acesta necesită câteva indicii pentru a fi deslușită, iar narațiunea este întreruptă la un moment dat de o serie de ilustrații cu text, văzute printr-un diascop. Ceea ce vedem este un diafilm, cu un basm despre o prințesă care nu poate scăpa de blestemul de-a dori o singură persoană. Acel cineva este întruchipat de Vlad, care în ciuda nepotrivirilor dintre ei, este alesul Clarei.

Din apartamentul dichisit, cele două personaje călătoresc la munte, la plajă, pe un șantier, fără a înțelege motivele te-

leportării. Nucleele narative sunt traversate de elipse, care nu sunt aproape deloc ghidate după principiile clasice ale unui basm. Acțiunea și compoziția din interiorul unui cadru sunt total independente de ceea ce este înainte sau le urmează. Mai mult, cadrele mențin un *setting* realist, doar personajele se manifestă ludic și irațional. În *Și poate mai trăiesc și azi*, realul și fantasticul se ciocnesc, pentru a putea descrie o relație de iubire care nu ar fi posibilă în spațiul terestru. Dragostea dintre Clara și Vlad se împlinește doar atunci când amândoi pășesc în suprareal - chiar dacă asta este doar un alt joc inventat de ei.

Și poate mai trăiesc și azi vine pe drumul inaugurat de Ana Lungu (*Un prinț și jumătate*, 2018) în cinema românesc al ultimilor ani. Filmul lui Jurgiu este promițător prin căutările sale delicate și inteligente de-a face universul basmelor să funcționează și în cinema, iar nu într-un cinema al reconstituirilor fanstatice, al costumelor și înțeleștărilor dramatice.

Și poate mai trăiesc și azi rulează azi (7 august), de la orele 21:30, la Iulius Parc Open Air și sâmbătă (8 august), de la orele 21:30, la UBB.

Diana Smeu

IntergoatIFF

Radu Ciorniciuc, regizorul *Acasă*

Am vorbit cu Radu Ciorniciuc, regizorul documentarului *Acasă*, despre filmul lui, despre cum se face un documentar, despre magia unui loc și gestionarea empatiei pentru personaje. *Acasă* a câștigat Premiul Zilelor Filmului Românesc pentru secțiunea Lungmetraj.

Ai început acest proiect cu ideea unui reportaj și finalmente ai scos o carte de fotografie și un documentar observațional. Ce te-a determinat să refuzi reportajul, fie el filmat sau nu?

Am vrut să fac film din teama că un reportaj n-ar face dreptate poveștii extraordinare pe care o aveam în fața ochilor. Că ceea ce simțeam când filmam anumite cadre sau scene era atât de puternic încât formatul reportajului pe care știu eu să-l fac n-ar reuși să transmită, să medieze către public.

Și că publicarea unui reportaj în presa mainstream sau independentă îmi expune personajele, acum devenite prieteni apropiați, la tot felul de mizerii care ies din tastaturile publicului românesc de presă. În mintea mea de atunci, filmul pe care voiam să-l fac avea să ofere destul context și avea să fie cât mai ferit de ochii publicului mare, astfel încât personajele filmului - arătate de multe ori în situații

vulnerabile - să fie înțelese, tolerate, acceptate așa cum sunt.

Câte ore ai filmat? Există ceva ce a căzut la montaj și să-ți pară rău?

Am avut în jur de 300 de ore de brut și o mare parte din filmări a fost făcută când familia încă mai locuia în Delta Văcărești. Mi-a luat ceva timp să mă obișnuiesc cu ideea că nu voi face un film în care, timp de o oră jumate, niște copii se vor juca într-un loc care pentru mine se simțea a paradisi, a *acasă* din copilărie.

Ca jurnalist erai familiarizat cu subiectele sociale. Ce te-a surprins/emotionat cel mai mult pe durata filmărilor la personajele tale?

Cel mai mult m-a lovit faptul că odată cu mutarea copiilor în oraș, pe zi ce trecea, le mai dispărea puțin din magia care m-a făcut să vreau să stau cu ei în toți acești ani. Că erau încurajați de împrejurări, de noul mediu, să se uniformizeze, să se integreze,

să renunțe la ceea ce îi făcea pe ei speciali, ca să fie acceptați mai ușor în societate. Asta m-a durut, dar mi-a trecut când i-am văzut că și în oraș se urcau prin copaci, înotau în fântâni arteziene și prindeau porumbei ca să se distreze. O frumoasă parte din ceea ce sunt ei nu le-o va putea lua nimeni: relația lor cu natura.

Ai pomenit de Robinson Crusoe (într-un interviu filmat, pe youtube). Se pot adapta naufragiații (marginalii) în societate? Familia lui Gicu se descurcă acum, în vara lui 2020?

Marginalii nu sunt naufragiați decât atunci când eșuează și ajung să-și ducă traiul în sânul societății. Societatea n-ar trebui să-i forțeze să se integreze, ci ar trebui să ofere oricui libertatea de a-și duce traiul așa cum dorește. Și acces egal la oportunități pentru toți.

Ai luat (împreună cu Mircea Topoleanu) un premiu (pentru imaginea filmului *Acasă*) la Sundance. Cum a decurs această colaborare?

Filmam de ceva timp când i-am cerut ajutorul lui Mircea să mă ajute; într-un moment în care proiectul *Acasă* devenea din ce în ce mai greu de construit. Începusem, pe lângă film, și munca la proiectul social. Aveam nevoie de cineva

capabil să empatizeze cu oamenii mei, pentru că asta a stat și la temelia abordării vizuale a filmului. Aveam nevoie ca acea cameră de filmat să capteze imagini din perspectiva unui membru al familiei, a unui frate mai mic. Îl cunoșteam pe Mircea mai degrabă ca om și asta a contat pentru mine cel mai mult. Faptul că are background de fotojurnalist mi-a dat mai multă încredere că poate compune și recompona cadre empatic, rapid, și conform direcțiilor pe care le discutăm pentru documentare.

Le recomanzi spectatorilor câteva documentare care te-au impresionat/format?

O să menționez câteva documentare din „apropierea mea”: *Școala noastră*, de Mona Nicoară e unul din filmele care m-au făcut să vreau să învăț să spun povești mai bine. *Doar o răsuflare*, de Monica Lăzurescu-Gorgan e iarăși un documentar care m-a inspirat în multe moduri și m-a încurajat să vreau să ies din sfera reportajului. *Toto și surorile lui*, pentru că în perioada în care a fost lansat lucram la un reportaj despre oamenii din canalele Bucureștiului și căutam moduri mai complexe în care să scriu, să fotografiez și să filmez.

Cristi Mărculescu

EARTH, WE'VE GOT IT COVERED.

With DHL Express you have complete peace of mind and confidence that your delivery will arrive on time and safely – that's excellence, simply delivered. Leave your shipping in our hands.

DHL Express -Excellence. Simply delivered.

www.dhl.ro

www.facebook.com/dhlexpressromania

IntergoatIFF

Oana Giurgiu și Cristi Hordilă

Despre TIFF.19 și ploaia care n-a venit

Oana Giurgiu și Cristi Hordilă ajung pe rând la interviul de la Casa TIFF, fiecare cu telefonul la ureche, discutând detalii despre ce urma să se întâmple seara la Premieri. Par mai obosiți, dar mai relaxați decât în urmă cu zece zile.

Când ați aflat sigur că se va întâmpla TIFF anul acesta?

Oana Giurgiu: Marți înainte de vinerea în care urma să se întâmple festivalul.

Cristi Hordilă (râde): Așa e! Până atunci am avut o comunicare strânsă cu toată lumea, doar că evoluția pandemiei ne-a ținut în corzi. Numărul cazurilor se schimba constant.

Oana: La un moment dat am rugat-o pe secretara noastră să țină un tabel (de la un punct încolo am renunțat) cu evoluția cazurilor, pe care să ni-l trimită, mie și lui Hordilă. Am realizat că avem o foarte mare responsabilitate pe umeri. Am început să discutăm despre organizare la 300 de cazuri pe zi, iar când s-a ajuns la 500 eram super stresată. Vara pe mine mă doare în gât des, când beau rece. Doar că începuse să mă doară în gât de la griji. Sunt fascinante aceste tulburări neurovegetative pe fond de stres.

Cristi, pe tine te-a durut ceva în perioada asta?

Cristi: Eu doar am luat-o razna în birou de câteva ori... Acum vreo două săptămâni îmi luam temperatura non-stop, de fiecare dată când monitorizam evoluția virusului puneam mâna pe termometru. Și aveam un dezinfectant pe care îl miroseam din când în când să-mi testez mirosul. Devenise un obicei să fac asta.

Oana: Și a început să-mi interzică mie să mă mai văd cu prieteni.

Cristi (serios): În spațiul intim din birou ne deversam fricile și panicile între noi, ca după aceea în comunicarea ci colegii...

Oana: Să fim cool.

Cristi: Nu neapărat cool, dar să părem calmi, să arătăm că știm ce facem, ce decizii luăm, ce soluții sunt.

Oana: Și știam ce avem de făcut. Provocarea a fost „cum”. Ca să dăm timpul puțin înapoi, în timpul lockdown-ului, înainte ca evenimentele să fie posibile, am făcut parte dintr-un grup de lucru, în calitate de membri AROC (Asociația Română a Organizatorilor de Concerte și Evenimente Culturale) care lucra la o listă de măsuri pe care să le propunem autorităților. Am studiat toate recomandările făcute de mari organizatori de evenimente la nivel internațional și am înaintat propunerile noastre Ministerului Culturii. Imediat după relaxare am organizat premiile Gopo, care au fost un fel de repetiție pentru TIFF. Deci cumva stăpâneam bine materia de la început, doar că una e teoria, alta e practica.

Cristi: Am acționat matematic, nu suntem epidemiologi: am adunat cât mai multe informații, măsuri, păreri. Ne-am organizat pe trei categorii: public, echipă și invitați și am generat un manual de bună practică a festivalului.

Oana: Eu am fost prin țară când au avut loc primele concerte după lockdown. A fost foarte important pentru mine să văd

cum se face accesul și evacuarea publicului într-un spațiu îngrădit. Ne-am dat seama că trebuie să plusăm la partea de confort a publicului, să fie cât mai prietenos și am venit cu ideea de scaune duble și altele.

În peisajul evenimentelor mari, ce a însemnat că TIFF a avut loc anul acesta?

Oana: Afară au fost și alți pionieri în industria de film. La Vilnius s-au trezit cu festivalul închis cu câteva zile înainte de deschidere. S-au repliat extraordinar de bine în online. Festivalul CPH:DOX din Copenhaga au făcut la fel, dar și-au dat seama că pentru a uploada filmele aveau nevoie să lucreze noaptea. Știi ce au făcut? Au angajat o companie din Noua Zeelandă să facă asta, pentru că acolo între timp era zi.

Cristi: Cei de la Sarajevo au anunțat inițial că festivalul va avea loc, dar în a doua zi de TIFF am aflat că vor trece și ei în online...

Oana: În privința organizării off-line, TIFF e singurul. Toate festivalurile s-au amânat. Nu ne putem bate cu pumnii în piept că suntem mai curajoși decât alții, dar până la urmă *it's a fact*. TIFF e singurul festival care s-a întâmplat.

Cristi (către Oana): Acum că zici... nu m-am gândit niciodată așa. Nu am realizat...

Oana: Pe mine mă sunau oameni și întrebau ce faceți, cum vă pregătiți. Fiecare voia să afle... eram ca la o teză la care ne lăsam unii pe alții să copiem. Dar nu am vrut să intru în mindset-ul de organizare a TIFF-ului până când nu am acel cadru legal.

Cristi: Ce vreau să adaug e că... ok, suntem super-mândri că am realizat asta, dar trebuie să recunoaștem că suntem privi-

legiați de formatul festivalului. Am putut planifica exact amplasarea scaunelor.

Oana: Și noi nici în mod obișnuit nu aveam locații cu mii de oameni.

Cristi: Așa e, Piața Unirii, Bonțida și două cinema-uri peste 700 de locuri. Restul toate, în jur de 200 de locuri.

Care au fost cele mai mari temeri?

Oana: Vremea. Dumnezeu e un mare domn, am avut noroc cu vremea. La un moment dat cineva m-a întrebat ce plan B avem dacă plouă. Răspunsul: niciunul.

Cristi: Am depus niște cereri de prelungire pentru luni și marți ca zile de back-up, dacă ar fi plouat cum eram noi obișnuiți de obicei la TIFF.

Oana: Sincer, dacă ploua era nasol. Mergeam acasă.

Vremea a fost una, a existat și vreo alta?

Oana: Da, a fost grija decretării stării de urgență.

Cristi: În primul weekend înainte de festival, când a explodat numărul de cazuri.

Oana: Asta a fost amenințarea cea mai

Cum ați reușit să strângeți echipa?

Cristi: Avem un core de oameni de bază care ne sunt aproape de 19 ani de zile, cu toate bunele și relele noastre. A fost reconfortant într-o situație ca asta să simțim echipa s-a strâns în jurul nostru și a pus osul la treabă.

Oana: E o echipă foarte rodată în teren și foarte *strong*. Oameni care duc linia întâi în război. Nici nu cred că și-au pus problema să nu o facă, pentru că lor le place adrenalina asta. Chiar mă gândeam anul trecut că am intrat într-o oarecare rutină. După 18 ediții... Dar uite că ceva ce nici nu ne așteptam a spart rutina și parcă ne-a reanimat, ne-a reactivat într-un fel...

Cristi: A funcționat ca în orice job complicat pe care îl ai când faci un eveniment

Oana: ...Și trăim pentru joburi complicate. Fără glumă. Pentru asta ieșim din casă.

Echipa este una rodată, dar ați avut de-a face cu multe locații noi...

Oana: Toate locațiile au trebuit topografiate de o echipă de specialiști și am angajat un arhitect care a desenat simulări cu amplasarea tuturor scaunelor. A fost esențial, altfel nu am fi știut câte locuri avem. Iar de la numărul de locuri pornesc o grămadă de alte lucruri tehnice.

Cristi: Am fost primiți cu multă înțelegere de autorități și administratorii locurilor. Dacă înainte de pandemie ne întrebau ce fel de filme vrem să rulăm, să se asigure că nu sunt deocheate sau mai nu-știu-cum, acum am fost întrebați de numărul de persoane, căi de acces, măsuri de siguranță.

Nu au prea fost invitați străini.

Oana: Probabil mai puțini decât la prima ediție TIFF. Dar sunt prieteni fideli ai festivalului. Unul dintre cinești a venit cu mașina din Rusia.

Cum vă veți aminti de TIFF.19?

Cristi: Sunt două scenarii. Primul, dacă la anul lucrurile vor reveni la normal, probabil ne vom aminti povestind la bere despre haiducia noastră. În scenariul doi, dacă va continua pandemia, ne vom aminti tehnic. Vom prelua din experiența de anul acesta pentru a putea organiza următoarea ediție.

Oana: Eu zic doar atât: „it is what it is”. Era mai bine în balcon? În rest... e singurul an în care nu am dansat la TIFF.

Între timp, pe terasa Casei TIFF apare Mihai Chirilov. Ne salută și intră în vorbă. Încet, discuția se îndreaptă spre alte subiecte, despre gala de premiere, garderobe etc.

Mihai Chirilov: Măi, mă tot gândesc cu ce să mă îmbrac diseară...

Cristi Hordilă (râzând): Mă am eu niște combinezoane...

Așa a fost la TIFF.19, ediție specială.

Later edit: Titlul inițial al acestui interviu a fost: Oana Giurgiu: „Anul în care nu am dansat la TIFF”. Oana a avut însă ocazia să danseze aseară, la ceremonia de decernare a premiilor, pe un cover al piesei *Common People* (Pulp), cântat de Marina Voica.

A consemnat Adrian M. Popa

PIAȚA UNIRII

Corpus Christi

Băiatul din *Corpus Christi* este de parte de a fi preot, practic într-o altă emisferă. Are antecedente violente, îl găsim la închisoare iar când scapă de acolo, în drum spre slujba comunitară obligatorie, ia o pauză de respiro care include dans, droguri și sex. Popasul în biserică din care nu va mai pleca prea curând se petrece aproape natural iar râsul pe jumătate încântat, pe jumătate panicat din secunda în care costumul de petrecere îi este interpretat ca dovadă a unei înalte legitimități este poate cea mai bună reacție în fața vieții care, în rostogolul ei continuu, te poate duce pe căi nebănuite. Depinde doar de tine să decizi ce faci cu ele. Omul are la bază și rău și

bine, asta analizează filmul prin povestea unui tânăr care ajunge în locul dorit, realizează că se potrivește acolo și face cât de mult bine poate până în secunda în care se vede nevoit să plece mai departe, pe drumul pe care singur și-l scrisese. Foarte puțin despre religie, foarte mult despre capacitatea de a ierta și de a-ți asuma propriile neajunsuri, *Corpus Christi*, în regia lui Jan Komasa, alină și doare în același timp iar magnetismul tânărului actor Bartosz Bielenia lipește povestea de rețină astfel încât și un singur clipit se simte prea lung. Filmul poate fi văzut în această seară de la ora 21.30 la Apaczai.

Crăița Nanu

SUPERNOVA

DAU. Natasha

Uneori excentricitatea, dusă până la abis grație ajutorului material oferit de nenumărați oligarhi ruși, chiar dă roade. *DAU. Natasha* este parte dintr-un imens proiect început în 2005 în scopul unui biopic despre viața fizicianului Lev Landau, care a ajuns să se întindă pe nu mai puțin de 15 ani și să devină unul dintre cele mai ambițioase proiecte cinematografice din istorie. DAU, proiect care acum circulă sub pseudonimul Truman Show-ul Stalinist, este semnat de regizorul rus Ilya Khrzhanovsky. Acesta a construit o lume (într-un platou de 4000 de metri pătrați undeva în nord estul Ucrainei) și a populat-o cu oameni dispuși să-și lase în urmă viețile și să se transpună cu totul într-un fel de realitate paralelă - Rusia sovietică de la cel mai mic obiect, până la haine și alimente. Cu ajutorul unui singur cameraman au ieșit 700 de ore de material iar din ele 13 lungmetraje (plus o sumedenie de alte proiecte - expoziții de artă, un serial și un documentar care ar fi trebuit să fie lansate anul acesta).

DAU. Natasha este unul dintre filme, văzut ultima oară pe ecran mare anul acesta la Berlin. Este povestea unei femei bine trecută de prima tinerețe, care resimte lucrul ăsta prin toți porii, dar mai ales prin comparația cu tânăra ei colegă de muncă, care atrage din start privirile oamenilor de știință din centrul de cercetare în care se întâmplă acțiunea. Ambele femei lucrează la cantină iar șefia stă în mâinile celei mai în vârstă. Doar că de la rang și până la a te simți stăpână asupra propriei vieți e cale lungă, în special într-o lume în care femeile sunt bunuri de consum puternic alcoolizat. Afirmarea se cere prin păruială, beții febrile, sex dezlănțuit și eșuează la o masă dintr-un birou claustrofobic, în fața unui agent de securitate care duce în spate gustul unui întreg sistem despre care s-a tot auzit dar parcă niciodată văzut atât de mare, frapant și frust. Întreaga acțiune din *DAU. Natasha* este trăită, nu jucată, de actorii în marea lor parte neprofesioniști. Filmul este nerecomandat minorilor. Poate fi văzut în această seară la de la ora 21.30 în Iulius Parc.

Crăița Nanu

GLE 450 4MATIC. Consum mixt de carburant (l/100km): min. 8,7, max. 9,2. Emisii CO₂ (g/km): min. 196, max. 209.¹⁾

¹⁾ Valorile indicate au fost determinate în conformitate cu metoda de măsurare precisă.

Valorile indicate sunt "valorile CO₂ WLTP măsurate" în acord cu art. 7 nr. 9 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1153.

Valorile de consum de carburant au fost calculate în baza acestor valori. Autoturismul din imagine este cu titlu de prezentare.

Puterea, în toate formele ei.

Te-ai întrebat vreodată de unde își iau cei puternici puterea? Ce este în spatele unei imagini perfecte? Răspunsul este în detalii. În inovație, siguranță, design impecabil și confort. Doar câteva dintre tipurile de putere ale noului GLE. Bine ai venit în lumea SUV-urilor Mercedes-Benz! Unde întâlnești puterea în toate formele ei.

www.mercedes-benz.ro/NoulGLE

Mercedes-Benz

IntergoatIFF

Dorian Boguță

Am stat de vorbă cu Dorian Boguță, care a câștigat aseară Premiul Zilelor Filmului Românesc pentru debut cu producția *Urma*.

Filmul *Urma* e inspirat de o poveste din viața ta de familie, cât de greu a fost să îți transpui gândurile și sentimentele?

Cred că am făcut vreo 20 de variante de scenariu, prima variantă nu are nicio legătură cu ultima. Prima am scris-o eu, ultima împreună cu Loredana Novak, care e un scenarist foarte bun. Probabil cel mai greu a fost să transmit ce îmi doresc de la filmul ăsta, mesajul de a lăsa ceva în urmă fără a da prea multe explicații. Vreau să fac filmele la care îmi place să mă uit.

Ai realizat câteva filme de scurtmetraj înainte de acesta. Cum ai decis să faci pasul către lungmetraj?

Când am făcut *De azi înainte*, care e de 36 de minute, toți mi-au spus că are stofă de lungmetraj. Toate scurtmetrajele mele sunt în stiluri diferite. Am încercat să văd unde mă simt eu mai bine. Mi-am dat seama că *De azi înainte* e cel mai aproape de mine și de felul meu de a povesti. Ultimul

scurtmetraj înainte de *Urma* se numește *Duminică* și mă gândesc să îl dezvolt într-un lungmetraj.

Ca proaspăt regizor de lungmetraj, cum îți propui să sprijini tinerii actori?

În toate filmele făcute de mine ca regizor am luat cursanții mei de la *Actoridefilm.ro*. Îmi aduc aminte cât de mult mă chinuiam și cât am așteptat ca cineva să îmi dea o șansă. Dacă acum am ocazia să dau o șansă cuiva de ce să nu o fac? Merită toți. Eu știu prin ce trec. Eu am plâns pe străzi fiindcă credeam că sunt cel mai prost actor pentru că nu mă lua lumea la casting la început. Într-un final am înțeles, după ce am început să fac eu casting: nu e că ești bun sau nu, tot ce trebuie e să te potrivești. Actorul tânăr nu știe asta, el crede că nu e bun sau că se fac mânării, așa cresc niște frustrări în interiorul lui. La casting trebuie să te duci relaxat, însă pentru asta trebuie să ai mult în spate.

Cum s-ar simți actorul Dorian Boguță sub indicațiile regizorului Dorian Boguță?

Eu sunt un actor extrem de cuminte. Am devenit așa făcând și regie. Pentru că filmul e ca o tablă cu piese de șah. Actorii sunt piesele, jocul în sine e regia. Ca actor trebuie să merg într-un mod, trebuie să las regizorul să mă îndrume. Să nu îl încurci pe regizor, el gândește. Actorul dacă are încredere în regizor trebuie să fie cuminte. Am învățat asta și acum sunt foarte docil ca actor. Bineînțeles, vin cu niște idei, dar nu încerc să mă scot în evidență.

Cum te-ai simțit să ieși din nou cu filmul în fața unui public?

Cei care au urmărit parcurusul acestui film știu că am fost extrem de ghinionist. Să te gândești 20 de ani la un film, să îl faci cu

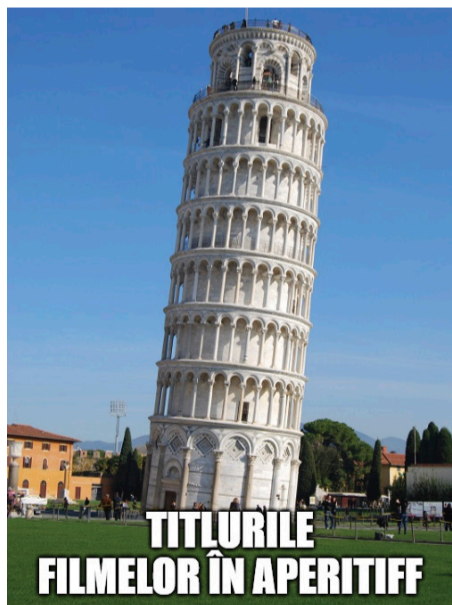
Foto: Zoé Piret

toate sacrificiile... Am trecut prin multe, bani lipsă, nervi, orgolii, egoism. La final am reușit să îl fac, să scot premiera pe 3 martie și în 9 să se închidă cinematografele. E frustrant. În momentul în care m-a sunat Mihai Chirilov să îmi spună că va fi la TIFF, pe ecran mare, singurul lucru la care m-am gândit a fost să nu plouă. La cât ghinion a avut filmul ăsta... Nu a plouat, dar cu câteva zile înainte a fost foarte frig noaptea, așa că lumea a cumpărat bilet și nu a mai venit la 12 noapte

la film. Au fost foarte puțini. Iarăși m-a frustrat, dar am zis că asta este soarta acestui film, să ajungă cu greu la oameni. Eu am spus un lucru înainte de proiecție: Stalin la un moment a menționat că moarte unui om este o tragedie, dar moartea a o mie de oameni este statistică. Eu am ajuns să înțeleg că prezența unui singur spectator la film e o fericire, iar o mie înseamnă deja statistică.

Robert Kocsis

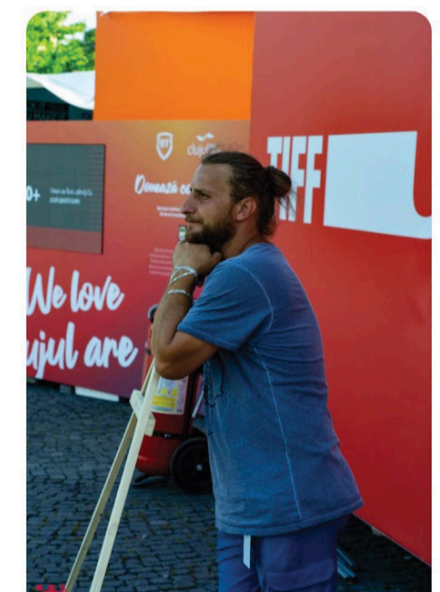
Un rezumat cu meme la TIFF.19

Voluntar asteptand sa apara meme-ul lui in AperiTiff

Amc te uiti cu drag la voluntari ce pun scaune in Unirii

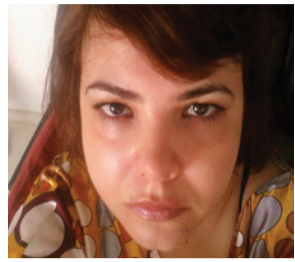
TIFF moments

TIFF Shop – shop.tiff.ro

Cruciada ofensaților

Avertisment: acest articol conține viziuni retrograde, limbaj și descrieri culturale care ar putea ofensa.

Abia ce m-am pus să scriu ultimul articol din Aperitiff, despre stupiditatea așa numitei „cancel culture” care nu mai e demult o contagiune pasageră a colegiilor americane, ci o epidemie mai aproape de casă decât cred mulți, c-a și apărut un meme ce îndeamnă la „cancelarea” regizorului Cristi Puiu. Ce-a făcut atât de odios? A vociferat contra ortodoxiei covidului și a stârnit singura controversă din această atât de reglementată ediție de TIFF. „Dacă dumneavoastră sunteți astăzi aici și vă uitați la un film este pentru că au existat niște oameni indisciplinați în România în Decembrie '89 care au spus nu dictaturii. Puterea instalată ar face bine să discute cu oamenii, să intre în dialog, nu să ne trazeze ca pe niște vite. Există un virus, dar tonul autorităților statului este inaccep-

tabil. Oamenii la Cluj sunt disciplinați și atenți la aceste detalii (cu referire la normele de distanțare socială), dar că orice abuz trebuie amendat.” În Franța, a mai spus cineastul, cinematografele s-au deschis și oamenii i-au putut urmări filmul fără distanțare socială. Purtarea măștilor timp de cele 200 de minute ale peliculei e „inumană” și i-a îndemnat pe cei care nu mai rezistă, să nu ezite să plece. În niciun moment n-a negat existența virusului și nici n-a îndemnat publicul să nu poartă măști, recunoscând că el însuși o folosește în locurile închise. Însă un regizor preocupat de confortul spectatorilor săi și un om inteligent care se întrebă dacă nu cumva măsurile restrictive au devenit iraționale trebuie amendat, ba chiar anulat conform talibanilor carantinei. Cristi Puiu a comis o crimă de gândire. Dar cum ar putea niște neica nimeni isterici din media socială să „anuleze” unul dintre cei mai mari importanți cinești români din ultimii 30 de ani? Să lăsăm câinii să latre, caravana să treacă, le dăm prea multă importanță, ar spune unii. Mi-aș dori să fie așa, dar vocile care vor să-ți bage pumnul în gură și să te închidă în beci în numele toleranței, a empatiei și a binelui colectiv sunt din ce în ce mai agresive și pe aici. De fapt, acești cruciați sunt îmbătați de puterea pe care o au atunci când un tweet al lor dă rămă o statuie și de sentimentul euforic pe care îl induce semnalizarea virtuților de ființă superioară.

Lucrurile degenerază repede: acum 1 an, clasicul modern *Alien* era considerat o mostră de film feminist, iar Ripley o super-eroină model. Acum, pe Sky Cinema, se poate viziona doar după disclaimerul

„Capacitatea ta de-a te ofensa nu este ceva ce eu sau alți oameni ar trebui să respectăm. Poate mai mult decât orice altă caracteristică a creierului tău, acest sentiment te poate înșela.” Sam Harris

cu care mi-am început articolul. O peliculă în care Scarlett Johansson interpreta un transexual a fost trasă pe linie moartă, iar actorii albi care dădeau voce personajelor animate etnice au fost forțați să demisioneze, la presiunea unora care n-au nimic mai bun de făcut și nu înțeleg că un actor e... un actor. Serialele comice britanice au fost retrase de pe platformele de streaming pentru că într-o lume care se ia atât de în serios, nu mai e loc de satiră, sarcasm sau de ironii la stereotipuri. Da, are dreptate John Cleese: cultura woke ucide comedia.

Scriu de mai bine de un deceniu în acest ziar. Redactorii șefi s-au tot perindat, dar niciunul niciodată nu mi-a spus ce am voie să scriu și ce nu, încă o dovadă a libertății de gândire pe care festivalul o cultivă. Acum doi ani, însă, s-au ofensat câțiva pe Facebook din cauza un articol în care mă arătam îngrijorată de felul în care cinema-ul a început să cedeze, laș, în fața unora care se indignază din orice. Dar, vai, cât de mult greșeam! Chiar ieri citeam că inofensiva comedie nouăzecistă *Kindergarten Cop* a fost retrasă din programul unui festival din Portland, după ce un autor local s-a plâns pe Twitter că filmul e insultător și că nu e nimic entertaining în legătură cu prezența poliției în școli. Și eu care credeam că singurul lucru insultător e felul execrabil în care joacă Arnie.

Sunt încă fericită că TIFF-ul încă nu a cedat hoardei hiper-sensibile, dar nu pot să observ cât de rapid ofensații au schimbat taberele: din ultra-religioși (de ce dați filme cu gay?) în ultra-progresiști (de ce popularizați regizori suspectați de hărțuire sexuală?). Ambele extreme sunt, de fapt, foarte apropiate în zelul lor doctrinar și în puritanismul moral. Cei din urmă s-ar putea calma la constatarea că, în competiția de anul acesta, TIFF-ul are nu mai puțin de 6 pelicule făcute de femei (sau, ca să păstrăm limbajul PC al momentului, de „poseoare de cervix”). Fix jumătate. Nu pentru că selecția a fost făcută cu paritatea de gen în minte, ci pentru că filmele au fost bune. Însă am senzația că nimic nu e destul pentru ei și că acest amănunt va fi ignorat, în timp „ultragiul” lui Puiu va fi evidențiat.

În decembrie 89, niște tineri indisciplinați au murit pentru dreptul la libera exprimare. Pentru pluralitatea opiniei, pentru dezbateri, pentru păreri neconforme cu dogma, pentru controversă. Da, și pentru idei pe care unii, cu același drept la opinie, le găsesc respingătoare și vor să le interzică.

Aș mai continua, dar nu mai am spațiu. O să termin cu unul dintre citatele mele preferate: „Capacitatea ta de-a te ofensa nu este ceva ce eu sau alți oameni ar trebui să respectăm. Poate mai mult decât orice altă caracteristică a creierului tău, acest sentiment te poate înșela.” Sam Harris

Anca Grădinaru

m@dd
electronics group

Microsoft
AUTHORISED
Refurbisher

WE ALL WANT TO BE
THINNER LIGHTER AND
MORE SECURE.

Cumpara un laptop din clasa business
preinstalat cu Windows 10

www.pcmadd.com

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

Casa cu păpuși.

Departe de lumea dezlănțuită

Tudor Platon este cunoscut mai ales pentru imaginea filmelor *Să nu ucizi* (r. Catalin Rotaru, Gabi Virginia Saraga, 2018) sau *Cadoul de Crăciun* (r. Bogdan Mureșanu, 2018). *Casa cu păpuși* este minunatul său debut în regia de film documentar, un portret dedicat femeilor trecute de vârsta tinereții, a căror energie se va păstra acum ca în chihlimbar.

Filmul se deschide cu interiorul unui vehicul, în care regizorul încearcă mai multe reîncadrări până când stabilește punctul de stație potrivit. În tot acest timp, îl vedem în *unsharף*, pentru ca apoi să se camufleze în grupul de femei și prietene, printre care și bunica lui, pe care le însoțește în vacanța lor anuală la țară. Escapada lor îmbină bârfe nevinovate la micul dejun, sesiuni de relaxare într-o haioasă saună portabilă și jocuri de Remi, dar mai mult decât orice, discuții sincere și emoționante despre filosofia îmbătrânirii. Una dintre cele mai blânde prietene, cu care regizorul face mai multe plimbări pe-afară și care i se confesează cel mai adesea, îi spune că acum când se uită în oglindă, nu se vede. Platon o întreabă care este imaginea ei despre sine, iar femeia, cu corpul ascuns în saună, îi răspunde că se vede așa cum „a fost odată”. Tot astfel de momente înfășoară excursia lor cu un sentiment cald, prin care viața pare nesfârșită. Însă asta nu înseamnă că filmul

ar fi prea domol. În ciuda ritmului ușor ale cadrelor lungi, protagoniste au un tonus și o energie electrizantă, pătrunsă de mult umor și ironie fină.

Practicând o abordare de tip observațional, imblânzită de inflexiuni *ciné-vérité*, regizorul este foarte egal cu protagonistele filmului. Prin aparițiile sale și implicarea cu care intervine (mai vizibil sau mai discret), demonstrează că expunerea ar trebui să fie de ambele părți ale camerei de filmat, mai ales în specia documentarului intimist. Ceea ce contează deosebit de mult în construcția din *Casa cu păpuși* este familiaritatea relațiilor dintre ei, astfel încât inhibiția pe care o poate stimula camera este destul de redusă, iar controlul pe care persoanele filmate îl pot avea asupra materialului este mult mai mare. *Casa cu păpuși* amintește, prin anumite aspecte stilistice, de *Grey Gardens* (1975), un film al fraților Maysles. Dar extravaganta personajelor din acel documentar american este înlocuit aici de puternica împământare a femeilor în ceea ce înseamnă viața și diferențele subtile dintre tinerețe și bătrânețe – care ar putea, mai mult sau mai puțin, să însemne același lucru.

Casa cu păpuși va fi proiectat miercuri de la ora 00:00, în curtea Colegiului Național „George Coșbuc”.

Diana Smeu

PROGRAM / DUMINICĂ / 9 AUGUST

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

21:30 Piața Unirii
ÎNCHIDERE OFICIALĂ /
OFFICIAL CLOSING

Șterge istoricul (Delete History)

Benoit Delepine, Gustave Kervern | 110' | Franța, Belgia [9U1]

USAMV

21:30 Piața Unirii
Șterge istoricul (Delete History)

Benoit Delepine, Gustave Kervern | 110' | Franța, Belgia [9S1]

23:45 Supernova
Șarlatanul (Charlatan)
Agnieszka Holland | 117' | Cehia, Irlanda, Polonia, Slovacia [9S2]

CLUB TRANSILVANIA

21:30 3x3
O, ce țară minunată! (What a Country!)
Vinko Bresan | 118' | Croația, Serbia, Polonia [9T1]

00:00 Supernova
Ronduri de noapte (Rounds)
Stephan Komandarev | 107' | Bulgaria, Serbia, Franța [9T2]

IULIUS PARC OPEN AIR

21:30 Supernova
DAU. Natasha *
Ilya Khrzhanovskiy, Jekaterina Oertel | 138' | Germania, Ucraina, Marea Britanie, Rusia [911]

HOIA

21:30 What's Up Doc?
Fii ca apa! (Be Water)
Bao Nguyen | 105' | Marea Britanie, SUA [9H1]

23:45 Supernova
Răzburarea pârlitilor (Heroic Losers)
Sebastian Borensztein | 115' | Argentina, Spania [9H2]

ECHINOX

22:00
Proiecția filmului câștigător
al Trofeului Transilvania /
Screening of Transilvania Trophy winner
[9X1]

BÁTHORY

21:30 Focus Italia
Povești macabre
(Favolacce)
Damiano D'Innocenzo, Fabio D'Innocenzo | 98' | Italia, Elveția [9L1]

23:45 Fără limită
Pasărea pictată
(The Painted Bird) *
Václav Marhoul | 169' | Cehia, Slovacia, Ucraina [9L2]

EPISCOPIA UNITARIANĂ

21:30 What's Up Doc?
Pictorița și hoțul
(The Painter and the Thief)
Benjamin Ree | 102' | Norvegia [9Z1]

23:45 Close-up Federico Fellini
8 ½
Federico Fellini | 138' | Italia [9Z2]

COȘBUC

21:30 Zilele Filmului Românesc
Început
(Beginning)
Răzvan Săvescu | 80' | România [9C1]

23:45 What's Up Doc?
Croaziera iubirii
(Bitter Love)
Jerzy Sladkowski | 86' | Polonia, Finlanda, Suedia [9C2]

UBB

21:30 Zilele Filmului Românesc
Acasă
(Acasă, My Home)
Radu Ciorniciuc | 86' | România [9N1]

23:45 Zilele Filmului Românesc
Ivana cea Groaznică
(Ivana the Terrible)
Ivana Mladenovic | 88' | România, Serbia [9N2]

APÁCZAI

21:30 Piața Unirii
Corpus Christi
Jan Komasa | 116' | Polonia [9A1]

00:00 Close-up Federico Fellini
La dolce vita
Federico Fellini | 174' | Italia, Franța [9A2]

MUZEUL DE ARTĂ

19:30 What's Up Doc?
Roșiile ascultă Wagner
(When Tomatoes Met Wagner)
Marianna Economou | 72' | Grecia [9M1]

21:30 Supernova
Shindisi
Dito Tsindadze | 101' | Georgia [9M2]

23:45 3x3
În prezența adulților
(Adults in the Room)
Costa-Gavras | 124' | Franța, Grecia [9M3]

VLAHA, ARKHAÏ SCULPTURE PARK

20:00
concert live TOKOS
urmat de

Amarcord
Federico Fellini | 123' | Italia [9V1]

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children.

**PRIMA APĂ
DIN ROMÂNIA
ÎNTR-O STICLĂ DIN
100% PET
RECICLAT**

DORNA

STICLĂ DIN 100% PET RECICLAT

IZVORUL ALB
DORNA
APĂ MINERALĂ NATURALĂ
NECARBOGĂZOSĂ (PLATĂ)

©2020 DORNA este marcă înregistrată a The Coca-Cola Company.

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

Cărturan „Nu se riscă nimeni pentru o atenție”

Imaginează-ți că rămâi doar tu cu nepotul tău, îl crești și îl educi singur. Ești un bărbat cu foarte mult bun simț respectat de tot satul. Și, într-o zi, afli că vei pleca în curând din sat, din țară, din lume... Da, poți să-ți rezolvi singur unele socoteli, dar ce faci cu nepotul de 14 ani? Cui îi rămâne?

Liviu Săndulescu ne pune față-n față cu o situație greu de suportat, dar și una pe care n-ai cum s-o eviți. Dacă nu-ți faci singur pomana, cine ți-o va face? Nimeni nu te jelește, nici măcar nepotul tău, pentru că satul i-a călît pe oameni și nu-i mai lasă rece nici măcar moartea. *Cărturan*, protagonistul acestei triste povești vrea doar să respecte datinile părinților. Nu merge des la biserică, nu-l interesează atât de mult de mântuire sau de părea

lui Dumnezeu pe cât îi pasă de tradiție. Așa au făcut bunicii lui, așa au făcut părinții lui, așa va face și el, chiar dacă nu știe de ce se oferă trei rânduri de haine la pomană.

Dar ce faci, totuși, cu nepotul? El e săritor, muncitor, cuminte, respectuos... Nu-l poți lăsa la un orfelinat în care sunt copii cu probleme de comportament. Dacă o să-l bată pe sârmanul Cristi? Dacă îi strici viața? Responsabilitatea e atât de mare, încât ajungi să te urăști pentru faptul că ai metastază. Nu putea aștepta câțiva ani?

Însă Dumnezeu nu e indiferent și vrea să-ți întindă o mână de ajutor. E adevărat, nu e cel pe care îl dorești tu, însă e ajutorul de care aveai cea mai mare nevoie.

Emă Onofrei

CE SE ÎNTÂMPLĂ, DOCUMENTARULE?

Hoțul și pictorul Când furi mai mult decât un tablou

O pictoriță și un hoț ajung să se reconstruiască unul pe celălalt, bucățică cu bucățică, până când conjunctura care i-a adus împreună (aparent nefastă) dispare complet.

Când Barbora Kysilkova pleacă pe urmele celor care i-au furat picturile, pentru a găsi răspunsuri, dar în același timp oarecum fascinată de ideea că cineva ar vrea să-i răpească munca. Așa ajunge la Karl Bertil-Nordland, care nu-i poate spune de ce, sau cum a făcut ceea ce a făcut: nu-și amintește nimic. Din acel moment, Barbora îl consideră un „proiect personal”, o muză complet atipică, și începe să picteze omul, scoțându-i la suprafață, strat cu strat, povestea. Prin simplul fapt că are ocazia de a vorbi despre sine, Karl găsește în sfârșit oportunitatea de a-și înțelege trecutul. Înțelege cine este, căci, dacă el îi oferă aproape întâmplător Barborei pensula pentru munca ei, ea îi oferă mai mult decât atât: „Am vrut de mult timp să-ți scriu. În sfârșit, am găsit un pix”.

Transformarea hoțului este pe cât de treptată, pe atât de puternică, iar la un mo-

ment dat devine ambiguu cine este sprijinul cui în acest... cuplu. Sau cine are de fapt nevoie să audă că „e ok să te simți rău când în când”, ca să ai peste ce trece.

Benjamin Ree ne arată cât de mult poți să descoperi despre tine când încerci să cunoști pe altcineva. Cum unele lucruri din interiorul tău pot fi trezite de o persoană care pare a trăi în altă lume și cum încercând să salvezi pe altcineva, realizezi că de fapt tu ești cel care a avut nevoie de ajutor de la bun început.

Hoțul și pictorul (The Painter and the Thief) surprinde întâlnirea a două lumi diametral opuse, uniune care în orice alte circumstanțe ar părea imposibilă. Filmul documentar va fi proiectat luni, 3 august, de la 21:30 și duminică, 9 august, de la 21:30 la Episcopia Unitariană.

Ilinca Danciu

hello,
filme pe care ți le
amintești o viață!

hello,
contactless

Plătește cu cardul tău Mastercard la TIFF, trimite valoarea tranzacției prin sms la 1704 și poți câștiga abonamente TIFF unlimited pe 1/3/6 luni.

Promotie valabilă în perioada 31 Iulie - 9 August 2020 la toate punctele de plată TIFF fizice și online, din Cluj Napoca. Valoarea comercială brută a premiilor este de 12,025 lei. Consultă regulamentul campaniei disponibil cu titlu gratuit pe www.mastercard.ro.

La TIFF e
ca-n filme,
cu Mec

Distrează-te la TIFF, cu poftă de filme
și de Mec, sponsor al festivalului.

Pentru mulți dintre noi, experiența de-a urmări un film de război în care soldații vorbesc la telefoane mobile provoacă un soi de stupefieri, care are de-a face cu anacronismul. Însă un film ca *Shindisi* nu e deloc anacronic. Filmul este inspirat din realitatea războiului ruso-georgian din 2008, atunci când forțele rusești au intervenit militar pe teritoriul Georgiei, după ce declaraseră pace. De la această bază factuală, regizorul georgian Dito Tsintsadze ansamblează o reconstituire a acțiunilor și ajutorului prin care civilii au îngrijit trupele militare georgiene, prinse în ambuscada rusească.

Pe câmpul de bătălie din apropierea satului Shindisi se aud puternice focuri de arme. Coregrafia marțială este descrisă cu o sumedenie de detalii grafice, surprinse cu mare migăleală și cât mai visceral. Prin diverse artificii, precum *slow-motion*-ul sau ondularea unghiului la 180 de grade, cotele la care poate fi resimțit traumatismul acestor evenimente este cu mult dramatizat. Camera *handheld* se menține extrem de aproape de soldații

georgieni, urmărindu-i cu fiecare efort. În acest peisaj își fac loc și sătenii, care îi iau sub aripa protectoare pe cei răniți, iar aceste legături care se împletesc între ei e un prilej de-a intra în intimitatea unor familii, care se confruntă la rândul lor cu ecurile asurzitoare ale războiului.

La finalul acestei ficțiuni, regizorul introduce un *footage* găsit într-un telefon mobil, aparținând un soldat care a fost ucis cu două ore înainte de evenimentele reconstituite în *Shindisi*. Video-ul descrie o gașcă de soldați, care se relaxează pe iarbă, la umbra unor copaci. Soldatul schimbă apoi punctul de vedere și se filmează pe sine însuși, cu cascetă și uitându-se tăcut spre camera telefonului. Efectul este amețitor, alterând capacitatea de-a înlocui realul cu ficționalul. Niciuna dintre artificile plăgilor false ale personajelor din film nu este mai înfiorătoare decât privirea soldatului, conștient de rolul său de pion într-un inutil joc politic.

Filmul poate fi văzut azi (9 august), de la orele 21:30, la Muzeul de Artă.

Diana Smeu

SUPERNOVA

18% Grey: Simte conexiunea!

După anularea Festivalului Internațional de Film de la Sofia de anul acesta, când ar fi trebuit să aibă loc premiera mondială a filmului *18% Grey*, drama regizorului bulgar Viktor Chouchkov a rulat aseară în cadrul TIFF19. Filmul reprezintă o co-producție Bulgaria, Germania, Macedonia de Nord, Serbia și Belgia, fapt care îl înscrie într-un context pan-european.

Zachary (Ruscen Vidinliev), un fotograf bulgar cu o relație eșuată și o carieră în derivă se angajează într-o călătorie de la Londra înspre Berlin, care va constitui un parcurs inițiativ, de auto-descoperire și depășire a propriilor limite. Această perspectivă, îmbinată cu diferențele culturale pe care personajul le întâmpină în drumul său au transformat filmul într-un subiect de interes internațional.

Încă din expozițiunea filmului, publicul este introdus în universul ficțional prin relația pasională dintre Zachary și Stella (Dolya Gavanski, de asemenea unul dintre cei trei co-scenariști), doi artiști bulgari care locuiesc în Londra; la scurt timp, aflăm că acesta a fost doar un flashback, iar în prezent cei doi sunt despărțiți. Nevoia de a-și prioritiza devenirea profesională o determină pe Stella să înceapă o nouă viață, la Berlin.

La rândul său, Zachary va lupta pentru propriul vis și va încerca să recupereze iubirea pierdută, migrând dinspre spațiul natal Varna către aceeași capitală artistică europeană. El este constant bântuit de trecutul său, prin secvențe intense în care orice sunet sau obiect par capabile să-l facă obsedat de ceea ce a pierdut. O întânire violentă cu trei tâlhari transformă întreg storyline-ul într-un *road movie*.

Convenția dramatică a lui Chouchkov navighează audiența prin apele pierderii și renașterii. Flashback-urile continuate din etape diferite ale vieții amoroase a lui Zack (fericire, frustrare, pierdere), animate de întâlniri cu personajele-surpriză apărute în drumul eroului animează interesul spectatorului care descoperă treptat minuțiozitatea detaliilor aparent inutile în primă instanță. Fiecare apariție are un scop, fiecare personaj oferă o lecție.

Aspectele artistice și sentimentale ale filmului îndeamnă la o analiză interesantă a modului de raportare la relațiile interumane, în timp ce contextul în care se desfășoară acțiunea constituie o oportunitate pentru comentarii sociale. Din aceste considerente, *18% Grey* merită, cu siguranță, atenția publicului internațional.

Emanuela Susanu

SUPERNOVA

6.5 milioane / Just 6.5

Ca un thriller corean:
e la fel, doar că la alt nivel.

Cel mai puțin iranian film iranian din ultimul deceniu este, în mod deloc paradoxal, un thriller vertiginos din ritm și amplu dialogat, cu mize umane mari. Și un succes enorm la publicul iranian, care iaca, apreciază și un film pe formulă americană. Regizorul Saeed Roustaei pune un polițai deștept și nițel cam idealist, în ciuda vârstei, pe urmele șefului unei rețele de traficanți de droguri. Samad (Payman Maadi) crede că eliminarea unui șef duce automat la un număr mai mic de infracțiuni și decese cauzate de droguri. Naser (Navid Mohammadzadeh) știe că droguri egal bani și într-un stat corupt are la dispoziție multe moduri de-a utiliza bani pentru a-și păstra rețeaua intactă. Și viața.

Jocul de-s șoarele pisica dintre Samad și Naser este orchestrat abil dintr-un scena-

riu stufos din dialoguri și jocuri ale trădării. Ritmul svelt și urmărirea ca-n filme rusești contrabalansează lucrurile vorbite. Roustaei definește și lumea în care Samad și Naser se fentează urmăresc și sabotează. Dincolo de blazonul lucios (viața moartea și dreptatea) este sistemul corupt (poliție & justiție) în care nimeni nu are încredere în nimeni și sistemul eficient și bazat pe frică în care există dealerii de droguri, masa amorfă a consumatorilor de droguri și pedeapsa cu moartea. Miza lui *Just 6.5* pare a fi torsionarea limitelor sistemului. Fie că este de justiție sau de mafie, sistemul, prezentat drept fascinant și conturat abil în toate fisurile și corupțiile lui nu poate rezista fără inventivitatea mafiotului și încăpățănarea polițistului.

Cristi Mărculescu

Filmele
franceze
de la
TIFF
sunt prezentate
cu susținerea

INSTITUT
FRANÇAIS

Roumanie

www.institutfrancais.ro

IntergoatIFF

Radu Ciorniciuc, director of *Acasă, My Home*

We spoke to Radu Ciorniciuc, the director of *Acasă, My Home* about his film, about how a documentary is made, about the magic of a place, and about empathy for participants. *Acasă, My Home* won the feature-length award in the Romanian Film Days section.

You started *Acasă, My Home* as long-form journalism project, and ended up with a photography book and an observational documentary. What made you turn away from journalism, whether filmed or written?

I wanted to make a film because I was afraid that journalism could not do justice to the extraordinary story I saw unfolding. What I felt while filming was so strong that I knew it couldn't be conveyed by the kind of reportage I knew to make.

And I knew that publishing a reportage in the mainstream or independent media would expose my participants, who had become close friends in the meanwhile, to the kind of garbage that comes out through the keyboards of many Romanian press readers. In my mind, the film I wanted to make would have offered enough context and would have protected the participants by allowing their vulnerable state to be understood, tolerated, and accepted on its own terms.

How many hours did you film? Anything you regret leaving out of the edit?

I had around 300 hours of raw footage, much of it done when the family still lived in the Văcărești Delta. It took me a while to get used to the idea that I wasn't going to make a film about children playing for an hour and half in a place that felt to me like paradise, like my idea of a perfect childhood home.

As a journalist, you were familiar with social issue stories. What surprised or moved you the most while filming with your participants?

I was struck the most by the fact that, following their move into the city, the children began losing, bit by bit, some of the magic that made me want to work with them all those years. In the new context, in the new environment, they began fitting in, integrating, giving up what made them special – in order to make themselves acceptable to society. It hurt me to see that, but I got over it when I saw

them climbing trees in the middle of the city, swimming in public fountains, or chasing pigeons for fun. A beautiful part of them will never be taken away by circumstance: their relationship to nature.

You mentioned Robinson Crusoe in an interview. Can castaways, marginals, adapt to society? Is Gicu's family managing now, in the summer of 2020?

Marginal people are castaways only in relationship to society, only when they become shipwrecked from it. Society should not force them to integrate. It should offer all of us the freedom to live as we wish. And equal opportunities for all.

You got, together with Mircea Topoleanu, a special prize for cinematography at Sundance. How did you two work together?

I had already been filming for a while when I asked Mircea for help – I was in a place where the film itself was getting harder and harder to construct. I had also started working on the social project, in conjunction with the film. I needed someone who could empathize with my participants, because that was an essential part

of the visual approach of the film. I needed a camera that could identify with the perspective of a family member, of a younger brother. I know Mircea personally, and that mattered a lot for me. His background as a photojournalist gave me confidence that he would be able to compose his shots fast, with empathy, and according to the general direction of the documentary.

Can you recommend any documentaries that you were impressed or shaped by?

I will mention a few that are "close" to me: Mona Nicoară's *Our School / Școala noastră* is one of the films that made me want to be a better storyteller. Monica Lăzurean-Gorgan's *A Mere Breath / Doar o răsuflare* is again a documentary that inspired me in so many ways and encouraged me to get out of the reportage mode. Then there's *Toto and His Sisters / Toto și surorile lui*, because that film was launched just as I was working on a reportage about people living in the sewers of Bucharest and I was looking for more complex ways to write, photograph, and film.

Cristi Mărculescu

TIFF.19
31.07–09.08.2020

**Lights on!
Fellini's 8 ½**

Fotografii inedite de Paul Ronald,
din colecția Maraldi
Curator: Antonio Maraldi

Muzeul de Artă din Cluj-Napoca
31 iulie – 9 august 2020
Intrare liberă

TIFF.19
31.07–09.08
2020

Bilete pe
eventbook.ro
TIFF
Mobile App

CLOSE-UP
**FEDERICO
FELLINI**

tiff.ro

IntergoatIFF

Dorian Boguță

We talked to Dorian Boguță, winner of the Romanian Film Days debut prize for his film *Legacy / Urma*.

Legacy is inspired by your family life. How difficult was it to process your feelings and thoughts into film?

I think I worked on 20 versions of the script. The first draft has no connection to the final version. I wrote it first together with Loredana Novak, who is an excellent screenwriter. Perhaps the hardest thing was the convey what I wanted with this film: this idea of leaving something behind with no explanation. I want to make the kind of films I myself want to watch.

You made a few shorts before this. How did you decide to move to the feature-length format?

When I did *From Now On / De azi înainte*, which was 36 minutes long, everyone told me that it had the makings of a feature. All my shorts have different styles: I tried to see where I am most comfortable. And realized that *From Now On* is closest to me and my style of storytelling. The last short before this feature, which is called *Sunday / Duminică*, is something I am considering developing into a feature.

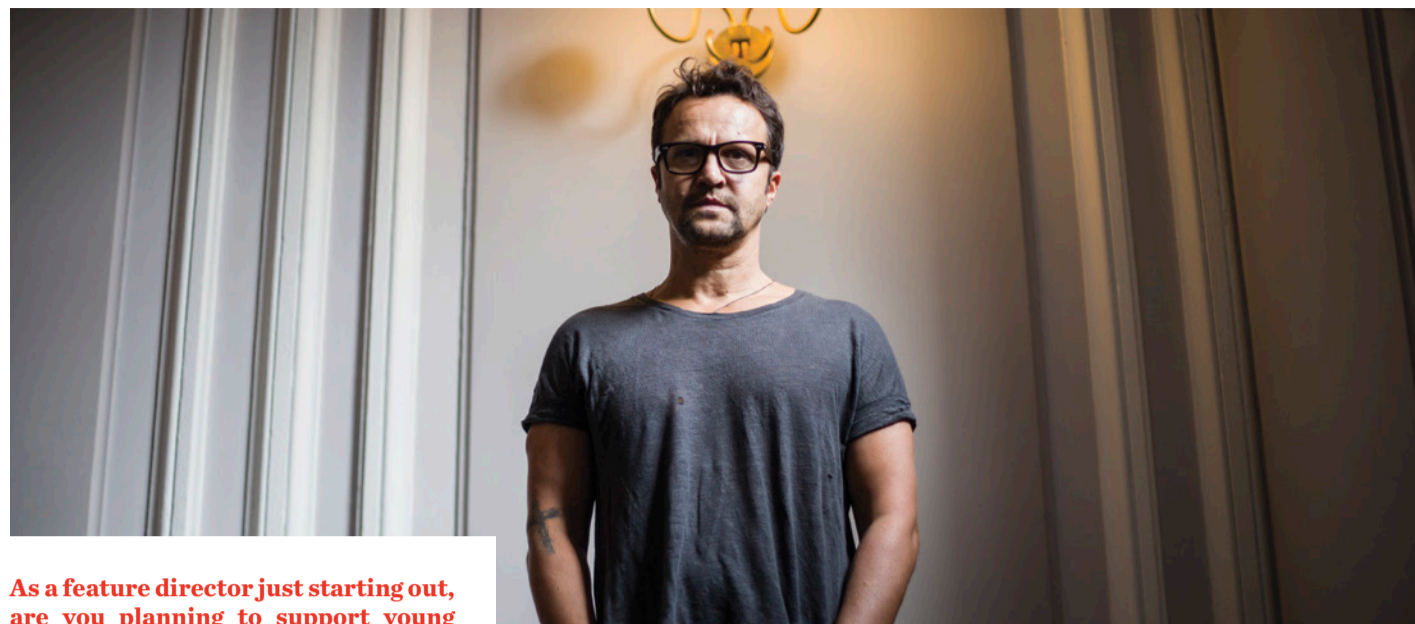

Foto: Valentine Desplechin

As a feature director just starting out, are you planning to support young actors?

I took my students from the Actoridefilm.ro school along in all my films. I remember so well how hard I worked and how long I waited for someone to give me a chance. Now I have the opportunity to give someone else an opportunity — why wouldn't I do that? Everyone deserves a chance. I know what they are going through. There were times when I myself cried in the streets, thinking that I was the worst actor simply because I didn't get an audition right away. Eventually, after I started doing casting for my own films, I understood that it's not about whether you are good or not — rather, it's about whether you are right, the right fit, or not. Young actors don't know this, they think they are no good or that all sorts of schemes go behind the scenes, and that leads them to accumulate all sorts of frustrations. You need to be relaxed when you go to an audition, but in order to be able to do that you need a lot of experience behind you.

How would actor Dorian Boguță feel working under director Dorian Boguță?

I am an extremely diligent actor. I became that way partly because I started directing. Because film is a chess board, actors are chess pieces, and directing is the game itself. As an actor I have to move the way the director tells me. To not be in the director's way as the director thinks things through. An actor who trusts the director has to be obedient. I learned that the hard way, and now I am quite docile as an actor. Of course, I propose ideas, but I don't try to make a fuss around me.

How did you feel coming out with this film before audiences?

Those who followed the trajectory of this film know I was extremely unlucky. I thought of this film for 20 years, made all sorts of sacrifices... We went through a lot: ran out of money, ran out of patience,

dealt with egos and selfishness. And then when I finally finished the film, we had the theatrical premiere on March 3 and on March 9 all cinemas closed. It's frustrating. When Mihai Chirilov called me to tell me the film was selected to play on a big screen at TIFF, my first worry was that it would rain... That would have been consistent with our hard luck. It did not rain, but because it was cold at night for a few days before our screening, people who had tickets ended up not coming. We had a small audience. Again, I was frustrated, but then I thought that this is this film's destiny: to find its audience the hard way. I mentioned before the screening Stalin's saying that one death is a tragedy, while a thousand deaths is just statistics. I came to understand that the presence of one person at a screening is a joy. The presence of thousands is just statistics.

Robert Kocsis

31.07—09.08.2020

VLAHA

7-9 august

Arkhai Sculpture Park

Bilete pe eventbook.ro

TIFF Official App

Vineri 7 august

20:00
CONCERT
SURORILE OSOIANU

21:30
LEMN
(Austria, Germania, România, 2020)
regia: Monica Lăzurean Gorgan, Michaela Kirst, Ebba Sinzinger
O investigație despre tăierile ilegale de păduri din România.

24:00
SALCIA / Willow
(Macedonia, Ungaria, Belgia, 2019)
regia: Milcho Manchevski
Trei femei, în epoci diferite, ar face orice să aibă copii.

Sâmbătă 8 august

20:00
CONCERT
VIȚA DE VIE

21:30
30 DE ANI ȘI 15 MINUTE
(România, 2020)
regia: Ștefan Mandachi
Un documentar-manifest, pornit de la un protest. #șieu

23:45
ȚINUTUL / The County
(Islanda, 2019) | regia: Grimur Hákonarson
O fermieră se revoltă împotriva atotputernicei cooperative locale.

Duminică 9 august

21:30
AMARCORD
(Italia, 1973) | regia: Federico Fellini
Un film-reper, extravagant și sentimental, inspirat din adolescența regizorului.

20:00
CONCERT
TOKOS

TIFF UNLIMITED

Ediția 2020 a festivalului aduce pe **unlimited.tiff.ro** o selecție de filme de anul acesta. Filmele vor fi disponibile publicului larg, pe teritoriul României, sub formă de pay-per-view, prin achiziționarea unui bilet în valoare de 4 dolari + TVA, echivalentul a 20 de lei. Cei care își cumpără bilet au la dispoziție 48 de ore pentru a viziona online titlul respectiv.

Detalii pe unlimited.tiff.ro

**THE FESTIVAL MUST GO ON
ANYTIME. ONLINE**

 Download on the
App Store

 Download on
Apple TV

 GET IT ON
Google Play

GET IT ON
android